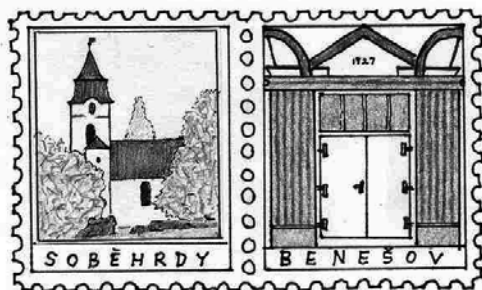

ČÍSLO 92 (3/2017)

Září 2017

Věstník evangelických sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

ÚVOD KE SLOVU SYNODU K VOLBÁM

V českobratrské církvi evangelické se na všech úrovních volí. Ve sboru volíme sestry a bratry starší i kazatele, v seniorátu (svazku sborů na území někdejších krajů) volíme zástupce do seniorátních shromáždění a odtud pak zástupce do shromáždění celocírkevního, neboli na synod. Ten pak volí vedení církve neboli synodní radu. Někomu to připadá jako formalita, někomu jako zbytečně komplikovaná procedura, ale jak mne kdysi v mládí poučil jeden starší kolega, dáváme tak prostor Pánu Bohu, aby se skrze odpovědnost jednotlivých bratří a sester dostávalo ke slovu, oč jde v Jeho slovu. Navíc pravdu nikdo nevlastní, ale to, co je pro nás v určité době směrodatné, hledáme v rozhovoru, v třibení názorů, myšlenek a formulací... – a o tom všem se nakonec hlasuje. Ne každá církev je předobrazem zastupitelské demokracie, ale českobratrská evangelická ano.

Pamatuju doby, kdy se díky tomu dařilo, aby se církve aspoň někdy ubránila komunistickým direktivám. Před čtyřiceti lety například synodálové odmítli novelu „kárného řádu“, která by vedení církve usnadnila vylučovat nepohodlné členy. V roce 1977 šlo zejména o evangelické signatáře Charty 77 a Dopisu Federálnímu shromáždění, v němž 31 členů církve vyjmenovalo příklady konkrétní perzekuce, již se komunistické úřady dopouštějí na církvi.

Odpovědnost křesťana, sboru a církve zahrnuje i odpovědnost za to, jaké hodnoty se ve společnosti vyznávají. Zda se hlasitě preferuje sobectví nebo milosrdenství k domácím i cizím. Zda má usnadněnou cestu lež, nebo zda je dostatečný prostor pro hledání pravdy. Zda mají ti, kdo se chtějí stát našimi představiteli, respekt k humanitě, jinými slovy k lidským právům, anebo očerňují a ponižují celé skupiny lidí. Zda kandidáti praskají bičem údajných hrozeb a straší lidi (aby zakryli, že vlastně jinak nic nedokážou nabídnout), nebo trpělivě vedou k porozumění komplikovaným problémům dnešního světa. Zda se zpochybňují demokratické postupy jako „žvanírna“, nebo se berou vážně i názory oponenta.

Letošní synod k tomu tak jako v jiných letech přijal „Slovo synodu k volbám“. Otiskujeme ho hlavně proto, aby se slovo našeho evangelického „parlamentu“ dostalo do povědomí mezi těmi, odkud ti zástupci původně vzešli. Určeno je členům církve i veřejnosti - jako inspirace i určitá směrovka, jakými důrazy se jako občané s evangelickými kořeny řídit.

Tomáš Trusina

SLOVO SYNODU K VOLBÁM

V České republice stojíme před dvojími důležitými volbami. Na podzim budou volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a začátkem příštího roku volby prezidenta republiky.

Už téměř třicet let žijeme v politické svobodě, ale důvěra v politické strany a v politiky je nízká. Jsme přesvědčeni, že stojí za to usilovat o zlepšení správy veřejných věcí a že má cenu se občansky angažovat. Nechceme se vzdávat odpovědnosti za veřejné věci. Jako občané se snažme poznat ty, kdo usilují o veřejné funkce, jejich programy i jejich dosa-
vadní působení, abychom mohli posoudit, komu dát svou důvěru.

Křesťanství není politický program. Následující výzva není vázána na žádnou politickou stranu, ale na respekt k základním hodnotám lidského soužití.

Při volbě podporujme kandidáty, od nichž lze očekávat, že ve své politické funkci

- * budou mluvit pravdu a jednat v souhlase s tím, co pověděli,
- * budou dávat přednost obecnému prospěchu, a nejen soukromým nebo skupinovým zájmům,
- * budou usilovat o spravedlnost a dosavadním osobním příkladem dosvědčují úctu k právu, vzdělání a tradičním hodnotám slušnosti,
- * budou zvyšovat respekt k pravdě a ke svobodě a čelit tak těm, kteří šířením strachu usilují o lacinou popularitu,
- * budou i ve vypjatých chvílích povzbuzovat k odvaze hájit lidská práva a pomáhat tam, kde jsou lidé postiženi neštěstími,
- * budou naslouchat bolestem a starostem spoluobčanů, hledat pokojná řešení a zabývat se problémy postihujícími celou společnost,
- * budou si vážit lidí úspěšných, poctivých, nesobeckých a zároveň věnovat pozornost lidem v jakémkoli ohledu slabým a společností vyřazovaným,
- * budou brát vážně problémy týkající se životního prostředí a podporovat rozhodnutí odpovědná vůči životu následujících generací a stavu planety vůbec,
- * budou připraveni zasahovat aktivně do událostí překračujících naši domácí politiku, hledat prospěch širšího celku a pěstovat solidaritu uvnitř Evropské unie i mimo její hranice.

Nadcházející volby chápeme jako příležitost pozitivně ovlivnit roli, kterou bude Česká republika hrát v následujících letech v evropské i světové politice. V řadě zemí získávají převahu – ani u nás nechybějí – hlasy, zpochybňující základní pilíře demokracie, svrchovanost práva, svobodu slova, solidaritu, a tím i sám unikátní evropský politický projekt, jehož jsme součástí. Historie nás poučila, že odvržení těchto hodnot by mohlo mít neblahé dopady na životy nás všech.

Mějme naději, že každý z nás může běh věcí ovlivnit a že apatie a sobectví nepřeváží nad touhou po pokojném a tvůrčím spojení.

Poslanci synodu Českobratrské církve evangelické, v Praze 20. 5. 2017

KÁZÁNÍ

O svobodě křesťana podle Martina Luthera

Text Řimanům 3,19-24

Čtení 1. Mojžíšova 15,1-6

Před 500 lety přitloukl prý na vrata wittenberského chrámu Martin Luther svých 95 tezí proti odpustkům – a evangelické církve si připomínají tuto událost jako počátek reformace „světové“ (přesněji evropské). Naše církve si Lutherův odkaz připomněla na shromáždění 10. září v Ratiboři – a my se k němu tímto kázáním přidáme. Budeme Pavlovým slovům naslouchat ve světle Lutherových tezí o svobodě křesťana:

„Člověk jakožto křesťan jest naprosto svobodný pán všeho a není poddán nikomu.

Člověk jakožto křesťan jest povinnostmi docela spoutaný služební všeho a jest poddán všem.“

Člověk jakožto křesťan jest naprosto svobodný pán všeho a není poddán nikomu.

Kde na to doktor Martin přišel? V evangeliu – jakožto poselství o spáse, tedy o vysvobození člověka. Když pro nic jiného, pro tohle znovuobjevení svobody jako jádra křesťanského poselství a jako jádra víry si stojí za to Luthera připomínat. Samozřejmě, pospolu s Pavlem, apoštolem svobody, a jak si posledních 70 let líp uvědomujeme, pospolu se svědky Starého zákona, jehož jádrem není nic jiného než Hospodinův čin vysvobození.

Nicméně, jak ukazují dějiny křesťanstva, ale zrovna tak i třeba naše vlastní osobní příběhy, svobodu jako jádro – jako ústřední, zakládající událost, o níž ve víře jde, nemáme automaticky zakódovanou. Ani v Bibli, ani v církevní tradici, ani v tom, jak sami víru prožíváme. Tuhle svobodu potřebujeme vždy znova *potkat* – a díky za každého, kdo nás k tomuto setkání přivede. Někdy je to společensky otřásající událost, jako když Luther začal šířit spis *O svobodě křesťanské*, jindy přelom duchovní, jako když apoštol Pavel napsal „Nyní však je zjevena Boží spravedlnost bez zákona“, a ještě jindy se to odehrává jako hluboká, vnitřní změna, třebas i dlouhý proces, postupně se rozsvěčující světlo na

konci tunelu, plného strachu, sebeobviňování, úzkostí, zda obstojím před lidmi či před Bohem.

Kde křesťan tuhle svobodu potkává?

Ve víře. Ve víře jakožto *vztahu* k tomu, čím nás Kristus *obdarovává*. Víra není ani pouhé náboženské založení („jsem věřící“), ani především zakotvení v nějaké tradici, zvyklostech („slavíme přece Vánoce“), ani především soubor nějakých pravidel (jak to odráží povzdech „kdyby všichni dodržovali desatero...“). Víra, to znamená pozvání rozpoznat tvář v tvář Ježíši Kristu, jeho příběhu, smrti a vzkříšení: Pánu Bohu jde o vysvobození člověka. A i když jsem se tomu neodvažoval věřit, platí to i pro mne.

Bůh je moje svobodná a nadějná budoucnost. Navzdor tomu, že mi připadala temná a beznadějná, nebo rovnou beze smyslu. A touto svobodnou a nadějnou budoucností se mi Bůh stává zdarma. Je to dar. Milost. Jak píše Pavel: „*Zadarmo, jeho milostí, vykopením v Kristu Ježíši.*“ Takto smí křesťan potkávat a prožívat svou svobodu.

A smí ji prožívat uprostřed všeho, co si často činí nárok o našem životě rozhodovat: Je to svoboda od nároků, jež na nás kladou druzí (ve škole, práci, v rodině či módě), zejména když máme pocit, že jim musíme za každou cenu dostát, a život se změní v nekonečný koloběh stresů. Je to svoboda od svědomí, které mne oprávněně upozorňuje, kde selhávám, co jsem pokazil, a jehož štourání se bráním tím, že si dokážu ospravedlnit čím dál větší krivárny. Je to svoboda postavit se před Boží tvář tak jak na tom jsem, byť bych jak ten publikán v chrámě mohl už jen volat „Bože, smiluj se na mě mnou hříšným.“ A je to i svoboda od - často domnělých - nároků, jež na nás klade příslušnost k církvi, zvláště když nám „*vykládají podle lidských nápadů napořád jen o zásluhách, odměnách atd., vše z lidského stanoviska.*“

Díky Kristu (a Luther nám ho takto staví před oči) smím uprostřed všeho, co člověka znemožňuje v očích vlastních i v očích okolí věřit: Bůh je moje svobodná a nadějná budoucnost. Navzdor tomu, že mi připadala temná a beznadějná, nebo rovnou beze smyslu. A touto svobodnou a nadějnou budoucností se mi Bůh stává zdarma. Je to dar. Milost. „*Zadarmo, jeho milostí, vykopením v Kristu Ježíši.*“

Proto věř v Krista, „*v němž se ti slibuje milost, spravedlnost, pokoj, svoboda - a budeš mít vše ... vždyť Bůh Otec učinil víru základem všeho, aby každý, kdo ji má, všechno měl, ale kdo ji nemá, nic neměl.*“ Křesťanová víra je tedy především *důvěra*, že právě tak to s námi Pán Bůh myslí a že právě touto svobodou jsme obdarováni v první řadě.

A jako důvěra a otevřenost se stává víra místem, kudy k nám ty vysvobozující dary vplouvají do života a začínají se v něm pozoruhodně činit: „*Kristus jest plný milosti, života a spasení: duše jest plná hříchů, smrti a odsouzení. Vstup již mezi to víra - a Kristu budou náležeti hřích, smrt a peklo - duši však milost a spasení.*“ Navenek, kolem nás, se ještě nic nezměnilo, ale my už vstupujeme do prostoru darované svobody. A smíme prožívat úlevu, radost, pohyb, jako když se otevře klec: „*Neboť jeho spravedlnost jest mnohem silnější než hřích všech lidí - jeho život mocnější nad každou smrt - jeho spasení vítězně převyšuje všechnu moc pekla. Z toho, co jí ženich Kristus daruje jako svatební dar, totiž z víry, nabývá tedy duše svobody ode všech hříchů, bezpečnosti před smrtí, jistoty před peklem a obdarování věčnou spravedlností, životem a spasením svého ženicha Krista.*“

Kde víra jakožto základní vědomí obdarovanosti chybí, tam se pak i postoje, skutky a aktivity jinak potřebné či bohublé stávají snadno důvodem k farizejské nadřazenosti. Ať už je to horlivost horlivých věřících povýšená nad vlažnými či ztracenými ovcemi; věrnost věrných vyznavačů povýšená nad těmi, kdo se stydí ke Kristu přiznat; nadřazenost křesťanů nad příslušníky jiných náboženství; povýšenost spořádaných občanů nad všelijakými vyvrheli; povýšenost úspěšných a bohatých nad loosery a chudáky; povýšenost lidí talentovaných nad těmi bez talentu; ale třeba i nadřazenost lidí jinak užitečně angažovaných nad těmi, co si sobecky hledí jen svého písečku. Z hodnot a postojů jinak prospěšných či důležitých se tak dřív či později stává bič na druhé.

Zpátky ke křesťanově svobodě: K čemu tedy je?

Člověk jakožto křesťan jest povinnostmi docela spoutaný služebník všeho a jest poddán všem.“

Jakožto pozorný žák apoštola Pavla a základních linií biblického poselství tu Luther dobře vystihl: Křesťan nedostal svobodu, aby

řádl jak pes urvaný z řetězu, majitel silného vozu na dálnici, ani aby si prostě užíval podle vlastního gusta - ale aby v této svobodě, osvobozen od starosti o sebe, svou pověst, své jistoty a zabezpečení, sloužil bližním. Křesťanova svoboda totiž vede k *proměně vztahu k druhým*: Nemusím se s nimi srovnávat, aby můj život za něco stál. Nemusím se ospravedlňovat na jejich účet. Nemusím je očerňovat, pomlouvat, shazovat, aby moje okolí konečně pochopilo, jak skvělý jsem já sám.

A protože nemusím před Boží tváří ospravedlňovat sebe, nejsem spoután nutností dělat ze sebe bohulibého věřícího, vzorného občana, majitele úspěšné kariéry. Naopak, životní energii takto osvobozenou mohu dát do služby druhým.

Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratři. Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe, ale služte v lásce jedni druhým. (Ga 5,13)

A je-li to služba inspirovaná Kristovou službou mému vysvobození, bude to především služba solidární. Empatická. Služba, v níž spíš беру na sebe průšvih bližního, než abych ho povýšeně poučoval, jak to má správně být.

Služba, v níž s ním nesu solidárně i kus jeho vlastního selhání, pochybnosti, zbloudění. Otevřenost, která bourá hradby nepřístupnosti a dává příležitost důvěře, s níž se na mne bližní v nouzi dokáže obrátit.

Konkrétní podobou téhle křesťanské svobody je sbor. Dobře nám tuhle podobu křesťanovy svobody, svobody k nesení břemen, vin a průšvihů druhých, napsali na zeď naši předkové: *Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův. (Ga 6,2)* Luther nám k tomu dodává:

„Hle, tak plyne z víry láska a radost v Pánu, a z té lásky veselá, ochotná, svobodná mysl - připravená dobrovolně sloužit bližnímu - takže se vůbec neohlíží na vděčnost či nevděčnost, chválu či hanu, zisk nebo škodu. A nekoná žádný z těch skutků, aby se lidem zavděčila, ani nečiní rozdílu mezi přáteli a nepřáteli, ani nehledí na vděčné či nevděčné, nýbrž zcela svobodně a ochotně rozsévá sebe i všecko, co má, ať se to ztratí mezi nevděčnými, ať si získá u nich nějakou zásluhu. ... (Tak se) rozlévá skrze Ducha v našich srdcích láska, která činí z nás svobodné, veselé, všemohoucí pracovníky, dává nám vítězství nade všemi těžkostmi, činí z nás otroky všech a přece zůstáváme nade vším pány.

Amen.

Tomáš Trusina, Vlašim, Benešov 10.9.17

500. VÝROČÍ SVĚTOVÉ REFORMACE SLAVNOST V RATIBOŘI

Celá církev si v těchto dnech připomínala život Martina Luthera a jeho vyhlášení reformačních thezí, od kterého uplynulo 500 let.

Naše církev se od tolerančního patentu hlásí ke dvěma reformačním proudům, a sice kalvínskému a luterskému, které jediné byly tehdy povoleny. Sborů s luterskou tradicí je v naší církvi podstatně méně (historicky v našem blízkém okolí např. pražský salvátorský sbor), projevuje se v architektuře, především však v liturgii a uspořádání kostela. Avšak teologie inspirovaná Lutherem je nám dnes asi bližší než kalvínská.

Na Valašsku je však několik sborů, kde se ještě dnes dodržuje luterská liturgie. Proto se slavnost konala tam, konkrétně v Ratiboři.

Již před začátkem bohoslužeb zval do ratibořského chrámu hudbou Dechový soubor z Oldřichovic. Bohoslužby vysílané rozhlasem, vedla místní faráčka Jarmila Wiera Jelinek a kázal při nich synodní senior ČCE Daniel Ženatý, kázání si můžete poslechnout v archivu ČRo.

Povzbuzení kázáním o svobodě (Ga 5,1) i společným zpěvem za podpory zlínského pěveckého sboru Echo pod vedením celocírkevního kantora Ladislava Moravetze přistupovali věřící k večeři Páně. Mocný zpěv více než 750 účastníků slavnosti vypovídal o významu i náboji události.

Posílení valašskou kyselicí, gulášem a frgály se účastníci mohli podílet na sázení jabloně na farní zahradě, či jít na komentovanou procházku na ratibořský „Slavín“ nebo se vítat a povídat s přáteli, což byl náš případ. Po koncertě souboru Zvonky dobré zprávy a pozdravech ekumenických a zahraničních hostů následovalo divadelní představení Xantipa reformace o Lutherově

manželce Kateřině z Bory. Konverzační hra, jejíž scénář připravil Jarda Pechar, farář z Braníka, nacvičená skupinou strašnické mládeže, zobrazila vtipně několik epizod ze života této moudré ženy, která byla svému muži velkou oporou.

Program pokračoval přednáškou Ondřeje Macka, nosilavského faráře, který se životem a dílem Martina Luthera

dlouhodobě zabývá. Poukázal v ní živě a bez zbytečných slov na některé důrazy Lutherova učení. Završením slavnosti bylo vystoupení místního pěveckého sboru a vzpomínkové slovo rodáka a pamětníka – faráře Miroslava Frydrycha. Na konec se všem dostalo slova na cestu a požehnání.

Po celé odpoledne bylo možné také navštívit další části programu – výstavu obrazů Lydie Férové, jimiž je bohatě ilustrována právě vyšlá kniha o Lutherovi pro děti, nebo interaktivní dílnu pro děti všeho věku. Celé odpoledne hrála u stolů s jídlem cimbálová muzika.

Na stáncích bylo možno zakoupit upomínkové předměty a publikace vydané k výročí reformace a Martina Luthera, což jsme využili a nakoupili. Doporučujeme zvláště tu knížku pro děti (je poučná a srozumitelná všem) a jmenuje se *O bouřce, Bibli a Martinu Lutherovi*, napsal Ondřej Macek a skvěle doplnila Lenka Ridzoňová.

Atmosféra byla družná, program neměl zádrhele, jídlo bylo skvělé, počasí se zkazilo až po slavnosti, cesta domů šla výjimečně hladce, stálo to za to.

Marie a Pavel Stolařovi
a Vláďa Podroužek

UDÁLOSTI

➤ **Křest a konfirmace**

Nejdůležitější sborovou událostí v poslední době byl křest (a konfirmace) Jindry Součka, který se konal 25.6. 2017 v Sedlci-Prčici.

Jindra se připravoval velice pečlivě, docházel na biblické hodiny a konfirmační cvičení pravidelně už od dětského věku, jako starší pak na konfirmační cvičení.

Text křestního kázání si Jindra vybral sám, a to: „Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich“ (Mt 6,28-29). Tyto verše se staly současně jeho konfirmačními verši.

Při slavnostních bohoslužbách s vysluhováním Večeře Páně jsme si společně s celým sborem připomněli také náš vlastní křest a děkovali Pánu Bohu za věrnost jeho lásky a za všechnu pomoc, kterou ve víře nacházíme.

Pavla Jandečková

➤ **Letní táborový pobyt benešovských, sedlecko-prčických, vlašimských a dalších spřátelených dětí**

Sedleckoprčický a benešovský (a také soběhrdský) sbor jsou propojeny různými způsoby (např. společná konfirmační cvičení, víkendovky) a také podnikáme společně letní tábory.

Tábor se letos konal od 23. do 30.7., a to opět ve Strměchách u Pelhřimova.

Tématem byly další příběhy z Knihy Daniel, konkrétně *Proč by zachráněn měl být jen ten Daniel?* Tím jsme navázali na téma jarní víkendovky.

Počasí bylo proměnlivé, občas přšelo a bylo chladno, takže místní rybník jsme tentokrát ke koupání nevyužili. Ale ohledně her a dalších aktivit bylo asi počasí příjemnější, než ta úmorná vedra v loňském roce.

Sešlo se nás asi 40 a pobytu se zúčastnily i nové děti. O naše tělesné (a tím i duševní) blaho se svou výtečnou kuchyní postaraly kuchařky Petra a Si(y)lva, kterým velmi děkujeme.

Celý týden jsme díky Bohu ve zdraví přežili, jediná nepříjemnost se týkala jakési střevní virózy, kterou postupně prošlo několik dětí i vedoucích. Naštěstí to byla jen asi 24 hodinová záležitost. Někdo odolal, někdo ne. Ale myslím, že radost ze společně stráveného času nám to nevzalo. Všichni jsme si vyzkoušeli, že pokud někomu zrovna není dobře, musí ho zastoupit ti, kteří jsou momentálně v pořádku. Myslím, že nám to všem šlo dobře.

Do svých domovů jsme se rozjeli po společných bohoslužbách v místním krásném kostele, které vedl f. Tomáš Trusina.

Děkujeme všem, kteří tábor vedli i těm, kteří se zúčastnili, a budeme se těšit na další setkávání.

Pavla Jandečková

➤ **Naše nové kotle**

Poté, co v listopadu loňského roku nešlo celý měsíc topení ve farním bytě kvůli závadě na kotli, se benešovské staršovstvo rozhodlo oba kotle (pro byt i pro modlitebnu) z roku 1982 vyměnit. Vybrali jsme tzv. kondenzační kotle, které slibují výraznou úsporu ve spotřebě plynu. Výměna proběhla v červnu.

Následně dorazila faktura na 112 138,- Kč v souladu s předchozí dohodou. Od Jeronymovy jednoty jsme obdrželi dar 52 000,- Kč. Zatím jsme ve sboru k 31.8.2017 na účelové sbírce či účelových individuálních darech vybrali 42 420,- Kč. Obojí je významně potěšitelné, ale ještě nám do vyrovnání nákladů nějaký ten peníz zbývá, tak bych ráda povzbudila případné další dárci.

Děkuji všem přispěvatelům, za každou částku jsme vděční.

Mirka Nuličková, za staršovstvo FS ČCE Benešov

Zveme na podzimní víkendovku!

Víkendové setkání benešovských, vlašimských a spřátelených dětí se bude konat 27-29. října v Sedleci Prčici.

Děti (ve věku 7-15 let) přihlašujte do 10. října.

➤ Tábor v Čími

Zpracováno a použito jako kázání následující neděli ve sboru Soběhrdy

SOBOTA

Saul se rozhodl jet do Damašku zatýkat křesťany. Chtěl ubližovat lidem, kteří říkali, že Bůh poslal Ježíše jako Mesiáše, jako spasitele. Saul byl přesvědčen, že dělá dobrou věc. Tu ale byl na cestě do Damašku zastaven prudkým světlem a uslyšel hlas: Já jsem Ježíš, proč mě pronásleduješ?

Saul si najednou uvědomil, že jedná špatně. Najednou ten, který druhé vedl, byl druhými veden – vedli ho jako slepého do Damašku.

NEDĚLE

V Damašku žil Ananiáš, dobrý křesťan, který se Saula bál, slyšel o něm, že ublížil mnoha lidem. A tu uslyšel ve snu hlas, který mu sdělil, že Saul je nástroj, který si Bůh vyvolil, aby nesl radostnou zvěst o Ježíšovi lidem. Nejenom židům, ale i pohanům. Ananiáš tomu nemohl uvěřit. Jak se může člověk tak obrátit ve svém přesvědčení? Nemohl uvěřit – stejně jako před tím Saul – že by věci mohli být jinak, než se jeví na povrchu. Saul i Ananiáš poznali, že Bůh může úplně všechno změnit. A tak se Ananiáš vydal do Damašku a pomohl člověku, o němž si myslel, že je jeho nepřítel. Pomodlil se za něj, a Saul začal vidět. A tak nevědomky naplnil Ježíšova slova: milujte své nepřátele.

Děti hrály hru, při níž zatkli nevinného člověka – zmateného divouse, o němž si mysleli, že tráví pomocí jedů druhé lidi. Bulvární tisk napomohl mylnému a příliš rychlému úsudku. Často to tak bývá i v běžném životě. Příliš rychle si na někoho uděláme názor – často jen proto, že jsme o něm z dálky slyšeli. Nakonec

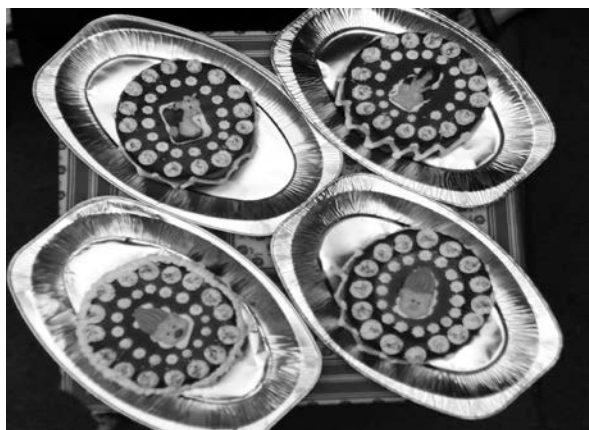
se ukázalo, že ten člověk není vrah, ale že je jen roztržitý vědec, který vyrábí lék.

Podobně Saul kdysi jen z dálky slyšel o Ježíšovi různé zvěsti, a proto si myslel, že je potřeba všechny Ježíšovy následovníky pronásledovat. Když se pak setkal se vzkříšeným Kristem – prohlédl. Stal se z něj nakonec apoštol. Pohané později Saulovi začnou říkat Pavel.

PONDĚLÍ

Elymas – kouzelník. Není vše tak dobré, jak to vypadá na začátku. Kouzelníková víra se orientovala jen na zisk. Místodržitel Sergios Paulos si platil za kouzelníkovy služby. Ten se jmenoval Bar Iesus, zneužil Ježíšovo jméno pro reklamu. Když se objevil před místodržitelem apoštol Pavel, ukázalo se, že kouzelníková víra nebo náboženství je založené na lži a že nikam nevede. Cesta, která nikam nevede je slepá. Stejně tak je slepý i kouzelník. Naopak apoštol je v tomto příběhu ten, který vidí, protože jeho život je orientovaný na Ježíši Kristu.

Kouzelník se jednoduše řečeno orientoval na pozlátko.

Toto povrchní zdání si děti mohly vyzkoušet v praxi, kdy jim vedoucí připravili krásné dorty, uvnitř ovšem obsahovaly dřevěné špalky. Ne vše, co se třpytí na povrchu marcipánem, je dobré i uvnitř. Apoštol Pavel procházel mnoha zkouškami, na povrchu vypadal jako smolař. Přesto byl uvnitř pevný a z úsudků lidí si nic nedělal.

ÚTERÝ

Pavel příliš mnoho mluvil. Zvěstoval radostnou zvěst o tom, že Bůh promluvil v Ježíši Kristu, všude kam přišel. A to mělo své důsledky. Uslyšeli to i tzv. nepovolání. Ti, kteří byli nazýváni pohané. Uzavřené skupiny si vždycky chránily informace. Informace totiž znamenají moc. A tak křesťanům ze Židů vadilo, že by informace o Mesiáši a spáse měly spočinout v rukou pohanů – a co víc, měli by sami tito pohané spočinout v jejich církvi. A tak posuzovali, jestli jsou tito lidé hodni. Jestli jsou obřezaní, jestli dodržují určitý počet nařízení a zákonů. Pavel jim vysvětloval, že Bůh mluví ke všem lidem bez rozdílu rasy nebo pohlaví apod. Bylo to často téměř nesmyslné.

Scénka – přijetí Marsa do sboru.

Hry – vítězí ti „vyvolení“ vedoucí nad dětmi, které nepatří do elitního klubu.

STŘEDA

Pavel v městě Filipis pomohl jedné otrokyni, která měla věšteckého ducha. Zbavil jí ho. Jenže pomocí toho ducha její páni vydělávali peníze. A tak pomluvili Pavla, že prý do jejich města vnáší nějaké divné zvyky (rozuměj: kazí jim kšeft) a je to židák a vůbec. Pavel se svým pomocníkem Silasem skončili ve vězení.

Stejně jako jednou Ježíš vyléčil posedlého člověka a místo vděku ho vyhnali. Posedlost člověka přešla totiž do prasat a ta se utopila. Ukázalo se, že peníze jsou na prvním místě.

Pavla ve vězení připoutali ke kládě. Ale on zpíval o tom, že Bůh dává svobodu. Zpíval, že kdysi vyvedl Bůh lidi ze zajetí egyptského. V noci se najednou stalo, že byl Pavel a jeho společník volný. Žalářník se chtěl kvůli tomu zabít, ale Pavel ho uklidnil, že nikam neprchne. Žalářník se tak podivil nad Pavlovým jednáním, že ztratil řeč, klaněl se Pavlovi a nakonec přijal víru v Ježíše.

Zpívat si v poutech? I to si děti vyzkoušeli při různých hrách.

ČTVRTEK

Eutych byl mladík, který byl možná příliš na okraji jednoho společenství věřících. Dovolil si při kázání apoštola Pavla usnout. Bohužel seděl na okně a vypadl. Lidi se na jeho neštěstí dívali zdálky. Nikoho nenapadlo jít k němu a zjistit, co se mu skutečně stalo. Lidi hodnotili situaci zdálky. Podobně jako hodnotíme

situaci cizích lidí přes televizi nebo z doslechu. Umíme velice rychle vyřknout soud. Třeba si za to mohl sám, třeba to s tou jeho vírou bylo všelijaké, třeba byl lenoch, apod. Někomu může být dokonce dobře, že neštěstí nedolehlo na něj. Na někoho padla třeba dokonce úleva. Jediný apoštol se postavil proti mínění většiny a sestoupil dolů. Když ho objal, ukázalo se, že vše je jinak. Mladík žil!

Leptší je obejmout než odsoudit. A pak spolu všichni lámali chléb, protože před Bohem Stvořitelem jsme si všichni rovni a všichni si zasloužíme odpuštění.

PÁTEK

Pavel prožil na moři bouři. Vezli ho do Říma k soudu. A tu loď ztroskotala. Na ostrově Malta žili barbaři, lidé z hlediska římské říše necivilizovaní. Jak se asi zachovají k Pavlovi, který na tom ostrově ztroskotal? Zvláštní je, že tito lidé se chovali podobně, jako se chovají lidé civilizovaní. Rychle soudí a soudí podle zdání nebo svých vlastních představ o světě. Považovali Pavla za šťastím obdařeného, že přežil tu hroznou bouři. A tak ho uctivě pozvali k ohni, ať se ohřeje. Tu Pavla kousla zmije. Domorodci hned Pavla odsoudili. Prý musí být vrah, osud si ho dohnal. Jenže Pavlovi se nic nestalo. A tak prý je bůh. A klaněli se mu. Pavel se nenadálými zvraty nenechal vyvést z míry, protože měl dům na skále. Důvěřoval evangeliu a tak se nezhroutil, když měl tzv. smůlu, ale ani nepropadl nezřízené pýše, když se mu klaněli. Místo toho začal ty lidi léčit. Ty lidi, kteří trpěli řadou předsudků, ty lidi, kteří ho ještě nedávno odsuzovali jako vraha.

A to je možná pro nás poselství. Nenechme si tímto světem i našimi vlastními představami namluvit, že lidi kolem nás jsou zlí. Nenechme se ovládat tím, co je na povrchu. Nepřidávejme se rychle k ostatním, když někoho odsuzují. Nesudme rychle ty, které vidíme jen z dálky. Místo toho jako Pavel můžeme k druhým přijít a obejmout je nebo nabídnout pomocnou ruku.

Kdo svůj život zakotvuje v Ježíši Kristu, ten může být druhým světlem.

Apoštol Pavel nechal pro děti v rámci jedné hry tento vzkaz (napsal ho Jéňa Černý):

Já apoštol Pavel píši dopis k 20. vgročí tábora v Čími. Těší mě, že se rok co rok scházíte u Sama a Dany Hejzlarových a snažíte se vytvářet společenství, které stojí na pevných základech. Provázel jsem vás letos na vašich cestách a jednotlivými příběhy jsem vám ukazoval, že mnohé není tak jak se na první pohled zdá. Že táhnout za jeden provaz je lepší, než jít každý svojí vlastní cestou. Vzpomeňte si na marcipánové dorty a na neúplný obraz, který

vás donutil spojit své síly s vedoucími. A jako mě potkaly nelehké chvíle, i vy jste se potkali s obtížemi. Nezapomeňte, že vždy je někdo při vás, kdo je silnější než mřížové vězení a kdo vás osvobodí. Radost a pokoj, Pavel.

Petr Turecký

➤ **Pozvánka na biblické hodiny**

Vážené sestry a bratři, jistě víte, že kromě nedělních bohoslužeb se můžeme poučit o Božím slovu také na biblických hodinách, které se konají v našich sborech ve všední dny. U nás, v benešovském sboru se letos konají jednou za čtrnáct dní v Benešově v úterní podvečer a ve Vlašimi ve čtvrteční podvečer.

Letos v našem benešovském sboru budeme s bratrem farářem probírat nad jiné důležitou evangelijní zvěst, totiž Ježíšovo kázání na hoře, jak je zapsáno v Matoušově evangeliu v 5. až 7. kapitole. Zatím jsme probrali úvod k tomuto kázání, a to Ježíšova blahoslavenství (Mt 5, 3 -12).

Jistě i v soběhrdském a sedleckém sboru se probírají na biblických hodinách důležitá a potřebná témata.

A tak milé sestry a milí bratři, udělejte si čas a aspoň občas přijďte na biblické hodiny, nebudete – li mít čas na pravidelnou účast. Určitě zjistíte, že tyto hodiny výkladem bratra faráře i našimi dotazy nám umožňují lépe a hlouběji porozumět Písmu, což je velmi užitečné pro naši víru.

František Šturc

➤ **Poslední rok s Tomášem Trusinou v benešovském sboru**

Se začátkem nového školního roku přešel náš sbor z „komfortního sborového života“ posledních 16 let do nové reality. Tomáš Trusina teď dělí svůj čas a nasazení rovným dílem mezi salvátorský a náš sbor. Ne, že by podobná situace byla pro náš sbor úplně nová, mnozí dobře pamatujeme život sboru před příchodem Tomáše. Staršovstvo se snažilo na nové podmínky s předstihem připravit a bylo dohodnuto co z dosavadních činností zredukovat, co zachovat a co převezmou členové sboru. Začínáme a uvidíme, jak se nám bude dařit naplňovat „plán“. V této souvislosti chce staršovstvo ocenit dohodnutou výpomoc salvátorských kazatelů při nedělních bohoslužbách v Benešově a ve Vlašimi.

Souběžně se staršovstvo snaží hledat nástupce Tomáše Trusiny. Zatím jsme oslovili tři potenciální kandidáty. Jedna sestra farářka nabídku s díky odmítla, s jedním farářem jsme v kontaktu a v neděli 17. září kázal v našem sboru třetí z oslovených br. farář Petr Grendel z Domažlic, který přijel s manželkou a třemi ze svých pěti dětí. Po shromáždění v Benešově měli všichni přítomní příležitost k bližšímu seznámení a rozhovoru při bohatém pohoštění, které sestry ochotně pro tuto příležitost připravily. Pak ještě následoval rozhovor br. faráře Grendela se staršovstvem, ve kterém byly probírány všechny důležité otázky, které mělo na srdci jak naše staršovstvo, tak br. Grendel.

Dosavadní kontakty s potenciálními kandidáty nám pomohly lépe si ujasnit, co od nového kazatele očekáváme a co můžeme nabídnout. Budeme pokračovat v hledání nástupce jak formou inzerátů, tak formou přímého oslovení vytipovaných farářek a farářů. Chceme a prosíme za to, abychom patřili k živým sborům ČCE.

Za staršovstvo Jiří Zavadil

➤ **Práce s dětmi v tomto školním roce v Benešově**

Protože od září 2017 pracuji v benešovském sboru jen na poloviční úvazek, ubylo shromáždění v týdnu. Biblické hodiny i setkání pro děti budou tedy čtrnáctidenně. Sledujte **Kalendář sborových akcí** i pravidelné měsíční programy zasílané e-mailem.

V této chvíli **zveme děti** k následujícím setkáním na faře:

- v **pondělí od 15,00** se koná kočárkárna a **nábožko pro nejmenší** (děti od 4 do 8 let)
- ve **čtvrtek od 15,00** se v **náboženství** budou scházet děti od 8 do 13 let
- zhruba **jednou měsíčně v sobotu odpoledne** probíhá příprava ke **confirmaci** (a křtu nepokřtěných). Setkání konáme společně pro děti ze Sedlece Prčice, Soběhrd a Benešova - vždy na jednom z těchto míst. Na místo jedeme obvykle autem.

Zveme všechny zájemce, děti z rodin církevních i děti rodičů, kteří mají zájem, aby se jejich děti seznámily s křesťanskými kořeny a biblickým poselstvím.

Tomáš Trusina

BLAHOPŘEJEME

➤ K narozeninám

Říjen: Mottl Hynek, Čerčany – 60 let; Burianová Zdeňka, Hrusice – 65 let; Havránková Alena, Zvánovice – 82 let; Kohoutová Alena, Poříčí – 82 let; Vosická Irena, Soběhrdy – 72 let; Jan Losenický, Poříčí – 67 let; Jaroslav Škvor, Přestavlky – 67 let;

Listopad: Řeháková Božena, Soběhrdy – 85 let; Kovářová Věra, Ládví – 73 let; Kulhavý Josef, Pyšely – 89 let; Málková Božena, Kunice – 69 let; Oberhelová Blanka, Senohraby – 87 let; Pivoňka Vítězslav, Mačovice – 76 let;

Prosinec: Vachoušek Vladimír, Soběhrdy – 75 let; Hašek Karel, Poříčí – 92 let; Šturcová Jaroslava, Petroupim – 87 let; Velebilová Marie, Vodslivy – 71 let; Velebil Jaroslav, Sázava – 73 let.

Děti

Říjen: Vášová Alžběta, Mnichovice – 3 roky

Listopad: Podroužková Tereza, Čerčany – 8 let; Šmejkal Albert, Mnichovice – 11 let; Pavlík František, Mnichovice – 4 roky

Prosinec: Šmejkal Karel, Mnichovice – 9 let; Turecká Marie, Soběhrdy – 9 let; Jakubcová Magdalena, Petroupim – 3 roky

Evangelický sbor Soběhrdy
Vás zve na tradiční

BAZAR

dovezeného zboží od spřátelených zahraničních sborů

25. – 28. 10. 2017

V prostorách fary a kostela – Soběhrdy 21

St – Čt – Pa: 8 – 18 hod

Sobota 8:00 – 11:00

PODZIM 2017 V SOBĚHRDECH

- Každou neděli se konají **bohoslužby** od 10 hodin.
- Každou třetí neděli se konají **ekumenické bohoslužby** s vysluhováním SVP v Mnichovicích od 17 hodin.
- Každé první úterý v měsíci se koná **biblická hodina v čerčanském hospicu** od 19 hodin.
- Jednou měsíčně se konají biblické hodiny u **Příbylových v Petroupimi**, vždy nejbližší termín je ohlašován v kostele.
- Jednou měsíčně se konají biblické hodiny u **Kovářových v Ládví** - vždy nejbližší termín je ohlašován v kostele.
- **Podzimní víkendovka** dětí pod vedením Petra Tureckého a Petra Wagnera je naplánována na 13.- 15.10.
- V neděli 15. 10. proběhne v kostele (po bohoslužbách) **vernisaž obrazů Lydie Férové**.
- víkendu 3. - 5. 11. se na faře sejdou vedoucí k přípravě **letního tábora v Čími**.
- V neděli 5. 11. se bude konat **sborový den**, uslyšíme přednášku historika Richarda Vlasáka o Janu Milíči Lochmanovi a české reformaci.

Azylový dům pro matky s dětmi Zrnko

- Sociálně akvizační služby pro rodiny s dětmi

Benešovská 507, Vlašim

Vás srdečně zvou na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

15. 10. 2017

9,30 Bohoslužba ve Spolkovém domě

celý den možnost návštěvy azylového domu občerstvení

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina, tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz. Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor: Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: *Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký tel.:317 795 634; e-mail: sobebrdy@evangnet.cz, www stránky:sobebrdy.evangnet.cz. Číslo účtu 1190782/0300.*

Kurátor: Pavel Stolař

FS ČCE Sedlec-Prčice: *Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: farářka Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz Číslo účtu 191782497/0300*

Kurátor: Petr Dubský

FS ČCE Zruč nad Sázavou: *Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou, mobil: 776 797 327, email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Petr Turecký Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300*

Kontaktní osoba: Jiří Kratochvíl

Husův sbor CČSH: *Náboženská obec Církve československé Adresa: Husova 280, 257 22 Čerčany. Farář Wagner Petr, Mgr.*

Telefon: 608 066 406

E-mail: cercany@ccshpraha.cz; web: ccsh-cercany.blogspot.cz/

V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu, můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.

Adresa redakce: *FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov*

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 10. prosince 2017

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech